

[Niels Helveg Petersen]

det eller EMS, hvis disse arrangementer skulde bryde sammen, så ville kravene til den danske økonomiske disciplin blive meget større og blive det meget hurtigt.

Derfor er spørgsmålet om disciplin i forbindelse med EMS sådan set forkert stillet, problemet er stillet forkert op. Der er behov for økonomisk disciplin i den situation, vi er i, men problemet ville ikke være mindre, snarere tværtimod, det ville være større, hvis ikke vi deltog i slangesamarbejdet eller EMS. Resultatet ved EMS' dannelse er, at alt ikke flyder så meget, som det har gjort.

Der er jo ingen sikkerhed for, at EMS nu også kommer til verden. De problemer, der er udestående, er ikke uvæsentlige småproblemer. Både i Vesttyskland og i Frankrig rammer vi ved spørgsmålet om afviklingen af bestående og fremtidige monetære udligningsbeløb overordentlig følsomme politiske områder. Om det kan lade sig gøre at slå bro over modsætningerne, ved vi ikke i øjeblikket. Man skulle jo næsten forsværge, at det ikke skulle kunne lade sig gøre for de to lande, der har været arkitekter til tanken om EMS, at overvinde deres indbyrdes modsætninger. Men det, som vel egentlig er det klare i sagen, er, at skulle det mislykkes at danne EMS på grund af disse modsætninger, ja, så vil det være et tilbageslag, og så vil resultatet meget vel kunne blive øget valutarisk uro og endda med kort varsel.

Jeg må sige, at jeg forstod egentlig ikke, hvad det var hr. Ole Olsen anbefalede heroppe. Jeg måtte sådan nærmest forstå, selv om det ikke blev sagt direkte, at hr. Ole Olsen på SFs vegne anbefalede, at Danmark skulle devaluere. Jeg måtte også forstå, at det værste, der kunne ske her i verden, det var, at man skulle gribe ind over for reallønsudviklingen i forbindelse med overenskomsterne. Ja men, hr. Ole Olsen, jeg er dog nødt til at gøre opmærksom på, at en devaluering så sandelig er noget, der påvirker reallønnen, også meget hurtigt og meget kraftigt.

Jens Møller (KrF):

På kristeligt folkepartis vegne kan jeg i alt væsentligt tilslutte mig de udtalelser, der ved mødets begyndelse fremførtes af statsministeren og økonomiministeren. Jeg skal ikke trætte tinget ved at gentage dem.

Ib Christensen (DR):

Også jeg skal beklage, at det har været nødvendigt for et antal partier at tvinge denne sag ned i folketinget. Det burde have været en selvfølge, at regeringen selv tog initiativ til en prøvelse af denne sag i folketinget.

Det drejer sig, efter hvad der bliver sagt, om det største skridt i retning af europæisk enhed siden 1972. Men det vil så også blive klart afsløret, at her drejer det sig om gennemførelse af en række EF-forordninger, der tilsigter at skabe et europæisk monetært system. Valutaslangen, som man med de virkninger, den har på dansk økonomi, passende kunne kaldes valutakvælerslangen eller boa constrictor, kaldes nu lidt eufemistisk for valutaklapperslangen, skønt det karakteristiske ved slangesamarbejde og valutasarbejde jo netop er, at det ikke klapper. Dette er just baggrunden for, at man ønsker at omdanne det, uddybe det og udvide det til dette EMSige system.

Slangesamarbejdet har jo ikke udviklet sig som håbet, og den store kreditornation, Vesttyskland, har været utilfreds med, at debitornationer ikke har udvist den tilstrækkelige økonomiske disciplin. Dette er den væsentlige grund til, at vi skal have dette EMS-system. Man skal have en fælles valutapolitik, og man skal til at værne denne fælles valuta have en fælles økonomisk politik med det langsigtede mål, at de overordnede økonomiske afgørelser træffes i De europæiske Fællesskaber, i Ministerråd osv. Det fremgår videre af planerne, som det direkte hedder i papirerne, at dette EMS kan give nye impulser til den europæiske unions proces.

Det er i og for sig meget karakteristisk, at et forslag med denne erklærede baggrund får helhjertet tilslutning fra EF-partierne her i folketinget, hvoraf en række partier sandelig erklærer, at de er imod en europæisk union eller i hvert fald en politisk union. Men når det gælder i praksis, nemlig når det gælder skridt, om end de er beskedne eller lange, i retning af unionsprocessens virkeliggørelse, så er man parat, og så gør man det altså.

Det er så meget mere afslørende, som det traktatmæssige grundlag for dette valutariske samarbejde jo er Romtraktatens artikel 235, der siger, at man med enstemighed i Ministerrådet kan gennemføre ting og sager, som er nødvendige for Fællesskabernes funktion